

عنوان مقاله:

تبیین نقش زنان در مدیریت منابع آب با استناد به اخلاق اکوفمینیستی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس مدیریت منابع آب ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ناصر نعمتی هریس - کارشناس ارشد فلسفه اخلاق

علی اکبر عبدل آبادی - استادیار دانشگاه شهید بهشتی تهران

رضا رسولی شریانی - استادیار دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

نظر به سهم عمده زنان و آب در توسعه و تاثیر زنان در نظام تقاضا و مصرف منابع آب، تقویت مشارکت زنان در مدیریت منابع آب یکی از دغدغه های مهم صاحب نظران الگوی مدیریتی به هم پیوسته منابع آب است. از دیدگاه های مطرح در خصوص زنان و توسعه، نگرش «جنسیت و محیط» است که بر اساس نگرش اکوفمینیستی بر ارتباط اساسی بین زنان و محیط و نقش زنان در برنامه های زیست محیطی تاکید دارد. در این مقاله توصیفی- تحلیلی نقش زنان در مدیریت منابع آب را با استناد به مبانی اخلاق اکوفمینیستی تبیین می کنیم. اکوفمینیست ها بین بوم شناسی و فمینیسم رابطه برقرار نموده معتقدند که بحران آب منجر به عدم توسعه پایدار جوامع و مشکلات عدیده جسمی و روحی برای زنان گردیده و همانند اغلب بحران های زیستی موجود در جهان، ناشی از تفکر مردانه نگرانه است که مدیریت مشارکتی و توجه به شاخصه های اخلاقی و شخصیتی خاص زنان، موجب مدیریت بهینه منابع آب می شود در مراحل بهره برداری، مصرف و توزیع امور زیر حاصل می شوند: آینده نگری و تعهد به نسل های آینده، استفاده معقول و صرفه جویی، عدالت نسلی و بین نسلی. با توجه به توزیع جنسیتی جمعیت جنسیتی جمعیت در کشورمان نهادینه کردن جنبه های مثبت اخلاق زنان در مدیریت منابع آب مستلزم اعتقاد به نقش جنسیت در توسعه و ارتقاء آموزش های فکری، علمی و اخلاقی در سطح جوامع انسانی است.

کلمات کلیدی:

اکوفمینیسم-اخلاق غمخواری-برابری جنسیتی-مدیریت مشارکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/269382>

